

[C. J. F. Sven.]

lader sig vel forene, at man paa den ene Side siger: Ledelsen er hos Bestyrelsen, og paa den anden Side siger: Men den daglige Driftsoversigt, Tilsyn m. v. kan der ansættes en Direktion til at besøge.

Men naar man saa kommer hen til § 49, bliver man unægtelig noget forbavset, idet der i § 49, 2det Stykke, staar:

„Dispositioner, der efter Selskabets

Forhold er af usædvanlig Art eller Størrelse, skal forelægges Bestyrelsen.“

Men naar Bestyrelsen har Ledelsen, hvordan kan det saa gaa til, at Dispositioner, der efter Selskabets Forhold er af usædvanlig Art, først senere skal forelægges den samme Bestyrelse, der er Ledelsen af Selskabet? Det er dog noget højt mærkeligt noget. Man burde have søgt at formulere disse Bestemmelser saaledes, at det blev klart ikke alene for Aktionærer, men ogsaa for Bestyrelsesmedlemmer og de Domstole, der eventuelt skal have Forhøjelsen at dømme efter denne Lov, hvor Afgrænsningen mellem Ansvaret er; der burde være givet sikre og klare Direktiver. Nu er der faktisk ingen Afgrænsning, det hele er et Væv, uden at man klarer sig, hvilket Bestyrelsens Ansvar er og hvilket Direktionens.

Man er saa forfærdelig ængstelig for, at Bestyrelsen og Direktionen i et Aktieselskab skal have Aktier i Selskabet. Nu troede jeg egentlig, man var interesseret i, at saavel Bestyrelsen som Direktionen havde saa mange Aktier som muligt. Man er meget betænkelig ved, at de kan spekulere med Aktierne og benytte deres Viden.

For de allerfleste Selskabers Vedkommende er imidlertid Spekulation i Selskabets Aktier udelukket; Aktier, der ikke er noteret paa Københavns Børs, er det saa godt som umuligt at spekulere med, jeg ved ikke, hvordan man egentlig skulde bære sig ad med at spekulere med dem i større Stil, det vilde i hvert Tilfælde være meget vanskeligt.

Frygten kan altsaa kun gælde et Faatal af Selskaber. Men lad os nu holde os til disse. Hvad hjælper det egentlig, at man forlanger, at Aktierne skal noteres paa Navn? Bagefter, naar Ulykken er sket, kan man muligvis konstatere Misbruget, muligvis kan man ikke konstatere det, fordi de paagældende ganske simpelt har ladet være at notere Aktierne. Hvis der endelig skulde være Alvor i denne Bestemmelse, burde man rationelt sige: Det er forbudt en Bestyrelse og en Direktion overhovedet at have Aktier i deres eget Selskab. Saa var man ude over

det; men denne Mellemvej er kun at stikke Folk noget ud, saa at de kan tro, at der derigennem er skabt en Garanti, en Garanti, der aldeles ikke foreligger.

Med Hensyn til Revision ønsker jeg saa vidtgaende Bestemmelser som muligt. En god Revision er af uvurderlig Betydning, og paa dette Punkt skal den højtærede Minister finde os villige til Forhandling; men Forudsætningen maa rigtignok være, at der er det fornødne Antal Revisorer til Stede, og saa længe dette Spørgsmaal ikke er løst, og navnlig ikke er løst paa den Maade, at Revisorerne er spredt i et Net over hele Landet, synes det mig ligesom den ærede foregaaende Taler noget vanskeligt at gaa saa højt op, som man i Lovforslaget gør.

Maa jeg i denne Forbindelse sige, at jeg forstaar ikke, hvorfor Ministeren for Handel og Industri ved enhver Lejlighed vil blande sig i, dels hvem der skal udnævnes til Likvidatorer, og dels hvem der skal være Revisorer; det kunde overlades til de Myndigheder eller til det Mindretal, som begærer en Revisor eller en Likvidator. Naar man begrænser Valget af Revisor til en forholdsvis snæver Kreds, de statsautoriserede, særlig beskikkede Revisorer, kunde der ikke være saa stor Ulykke i at give Mindretallet selv Lov til at bestemme, hvem det vil have som special Revisor; hvorfor skal det partout være Ministeren, som blandes ind i dette?

Et lignende Synspunkt gør sig gældende med Hensyn til Likvidatorerne. Jeg er enig med det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, i, at de Honorarer, der er taget af Likvidatorer, er fuldkommen horrible, men det maa bemærkes, at i de fleste Tilfælde er disse Honorarer godkendt af Kreditorerne i de paagældende Selskaber, altsaa af de Folk, som selv skulde betale Omkostningerne, idet de paagældende Selskaber var insolvente. Jeg har intet imod, at man søger at trække visse Grænser; om de Grænser, Lovforslaget trækker, er de heldigste, skal jeg lade staa aabent, men en Begrænsning er utvivlsomt paa sin Plads.

Jeg fremsatte før nogle kritiske Bemærkninger om den højtærede Ministers Fremsættelsestale. Der var imidlertid ogsaa noget, jeg var glad ved, det kom ligesom Rosinen i Pølseenden i det allersidste Stykke. Efter at have citeret omtrent alle de kursiverede Ændringsforslag udtalte den højtærede Minister følgende:

„det er jo ikke uden Interesse, er hvervsmæssigt set, at der ikke ved Lovgivningsforanstaltninger lægges Aktie-